

ПРОЄРУЧИЦЯ

*Парафіяльний часопис храму Богородиці Проєручиці
Української Греко-Католицької Церкви в Естонії*

М. ТАЛІНН

КВІТЕНЬ 2017 Р. Б. №4(28)

К В І Т Е Н Ь 2 0 1 7					
ПОНЕДІЛОК	ВІТРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ	СУБОТА
					НЕДІЛЯ
					1 13:00 - Катехизація (підготовка дітей до першої сповіді та урочистого Святого Причастя)
3 Св. Літургія 09:00	4 Св. Літургія 09:00	5 Св. Літургія 09:00	6 Св. Літургія 09:00	7 Св. Літургія та панахида - 17.30 Хресна дорога – 18.30	8 13:00 - Катехизація (підготовка дітей до першої сповіді та урочистого Святого Причастя)
10 Св. Літургія 09:00	11 Св. Літургія 09:00	12 Св. Літургія 09:00	13 Св. Літургія 09:00	14 Страшна П'ятниця Царські Часи та виставлення Палацаніці 10.00	15 ТАРТУ Св. Літургія Благословення Пасок 16:00
17 Світлий понеділок Св. Літургія 10:00	18 Світлий вівторок Св. Літургія 10:00	19 Св. Літургія 09:00	20 Св. Літургія 09:00	21	16 Неділя ПАСХИ, ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВЕ. 9:00 – Пасхал. Утрєна 10:00 – Свята Літургія 11:00 – Благословення Пасок
24	25	26	27	28	22 23 Неділя Томина Свята Літургія 13:00 – Таллін (змінена година)
					29 30 Неділя Мироносиць Свята Літургія 10:00 – Таллін

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Дорога українська громадо в Естонії!

Час посту – це час усвідомлення безмежної любові та милосердя Божого до людини. Протягом посту ми мали нагоду роздумувати над страстями Ісуса. Для чого були потрібні ці страждання? Такі слова часто проходили крізь наші думки.

У богослужінні Страсної п'ятниці ми почитаємо плащаницю, як знак смерті Христа. Через образ плащаниці ми бачимо, якими великими були Його страждання. Страшні сліди тілесних страждань чудом зберегла на собі Туринська Плащаниця, якою був оповитий та вкладений до гробу Ісус. Христа багато били. Били палками по голові, перебили перенісся. Плащаниця зберегла глибокий слід від важкого бруса хреста на правому плечі Христа. Завдяки різним дослідженням ми знаємо про муки Ісуса Христа навіть більше і детальніше, ніж про це розповідається в Євангелії.

Як тіло Розп'ятого Ісуса легко відділилось від усіх кров'яних згустків, від усіх затвердінь і навколосерцевої рідини? Ми усі добре знаємо, як важко відокремити бинти від присохлих ран. Зняття пов'язок — це дуже важкий та болючий процес.

Христос же вийшов з Плащаниці, навіть не розгорнувши її. Він вийшов з неї так, як після Воскресіння проходив крізь зачинені двері.

Заповідаючи Свою смерть, Христос водночас звіщає воскресіння з мертвих: **«Як Йона був у нутрі кита три дні й три ночі, так буде Син Чоловічий у лоні землі три дні й три ночі.»** (Мт. 12:40). Воскресіння Ісуса – це перемога смерті та тлінності тіла.

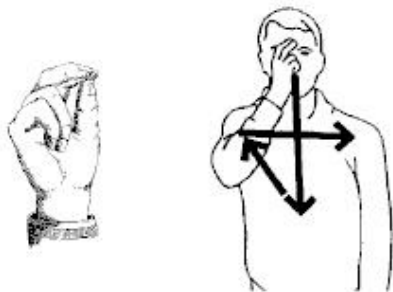
«Воскресіння день! Просвітімся торжеством, і одні одних обнімімо, та скажімо: Браття! І тим, що ненавидять нас, простім усе з Воскресінням, і так усі заспіваймо: Христос Воскрес!».

Цими словами із Пасхальної утрени щиро вітаю Вас із торжеством Воскресіння Христового. Бажаю щоб воскреслий Ісус скріпив нашу віру, наповнив серця милосердям, добром та радістю. Щиро бажаю вам благословених свят Воскресіння Господнього, смачного свяченого яйця та світлої пасхальної радості!

о. Олег Поп'юк

Знак хреста, поклони й інші молитовні жести та постави

Хрестимося і робимо поклони однозгідно з усіма богомольцями. Тобто у той самий час і способом, без поспіху і з належним благоговінням.

ЗНАК ХРЕСТА

Хрестимось так: з'єднуємо три пучки правої руки (знак рівності Пресвятої Тройці) і торкаємося ними чола (щоб Господь освятив наш розум), промовляючи: «Во ім'я Отця», потім грудей (щоб Господь освятив наше серце), кажучи: «і Сина», далі – правого плеча зі словами: «і Святого Духа», й завершуємо на лівому плечі (щоб Господь освятив наші сили), кажучи: «Амінь». Опустивши руку, вклоняємось.

Хрестяться без поспіху, обов'язково торкаючись відповідних частин тіла. Хрестячись недбало, виражаємо неповагу до Господа, бо хресне знамення має на меті нагадувати нам про хресну смерть Ісуса Христа, якою ми були відкуплені для вічного життя.

Хрестяться коли промовляються молитовні формули, напр: *«Святий Боже, святий кріпкий...», «Прийдіте, поклонімся Цареві нашому – Богу...», «Слава Тобі, Господи, слава Тобі!»*; під час митаревої молитви на *«Боже, милостивий будь мені, грішному»* та *«Пом'яни мене, Господи, коли прийдеш у Царстві Твоєму», «Мир всім»*.

Хрестимось також тоді, коли священник благословляє Євангелієм, чашею чи іконою, коли священник благословляє рукою.

Поклони.

Поклони бувають малі (поясні) і великі (земні). При пояснуому поклоні нахиляємось до пояса, не згинаючи колін, майже торкаючись правою рукою землі. Земний поклін чинимо, ставши на коліна і торкнувшись головою землі.

З поясным поклоном хрестимось:

при вході і виході з храму;
переходячи храм навпроти іконостасу;
перед початком кожного богослуження;
на екстеніях після кожного прошення, на словах «Господи, помилуй» чи «Подай, Господи» (якщо є звичай хреститись);

при виголошенні прослави Пресвятої Тройці.

при виголошенні слів «Прийміть, їжте...», «Пийте з неї всі...», «Твоє від Твоїх...» та «Святеє святим»;

тоді, коли священнослужитель виголошує молитви зі словами: «...голови ваші Господеві приклоніть», «...поклонімся», «...припадім» і т. п.;

на словах «Алилуя», «Святий Боже...» і після слів «Слава Тобі, Христе Боже, уповання наше...»;

на початку великого славослов'я («Слава во вишніх Богу...»), після слів «Слава Тобі, що показав нам світло», «Сподоби, Господи...», після читання Євангелія під час співу «Слава Тобі, Господи, слава Тобі».

Усі ці приклади вживання хресного знамення у деяких регіонах можуть бути відмінними, оскільки щодо цього немає єдиних церковних приписів.

Коліноприклонення

Постава навколiшки означає покаання, прохання прощення, тому не клякають в суботу, в неділю та в празники, коли радість перебування з воскреслим Спасителем не сумісна з постом і покаанням. Хоч у нашому обряді не прийнято на спільному богослуженні ставати на коліна (за винятком кількох випадків), однак існує традиція клякати у певні моменти Літургії. Це допускається у будні дні, тоді клякають після виголошення: «Благодарім Господа...» і до «Тебе оспівуєм».

У неділю, дванадцять празники, від Різдва до Богоявлення та в пасхальний період (до П'ятдесятниці) коліноприклонення не практикують.

У деяких парафіях побутують інші звичаї щодо коліноприклонінь, які не у всьому відповідають викладеному тут.

ПОКЛОНИ

а) поясний поклін; б) земний поклін.

Цілування ікон та інших святощів

До ікон та інших святощів прикладаємося (цілуємо) або до початку богослуження або після його закінчення. Пам'ятаймо, що неприпустимо прикладатися до святощів із нафарбованими вустами. Зображення на іконах цілуємо не в лики (обличчя), а в руки, плащаницю цілуємо в зображені на ній Христові рани.

Перед тим, як прикластися до ікони, роблять два поясних поклони і з хресним знаменням, а опісля один також із хресним знаменням. Якщо ми підходимо до священика чи єпископа, який благословляє чи помазує освяченим елеєм (мирує), то третій поклін робимо після приймання благословення чи помазання.

ГОЛОС. БУВАЛЬЩИНА

А насправді, Петро був набожний. І що б не говорили люди в селі, жив він по совісті, чи то по Закону Божому і різниці між першим та другим не було. Жив Петро на вулиці Пуховій, що в самому кінці нашого села, жінку, Тетяну, взяв з сусіднього села, лише вона одна знала про силу віри свого чоловіка. Старший син Іван, котрому йшов чотирнадцятий рік, теж щось помітив і став задумуватись над життям і вчинками свого тата, і по причині свого молодого віку вважав його праведником, а то й апостолом.

Але людей теж зрозуміти можна, бо у церкві Петра бачили лише на Паску і на Спаса, в цей день Храмового Свята він приносив в невеликому кошичку яблука, щоб їх благословив та освятив священник. Іноді, раз, а то й два на рік, Петро приходив до церкви у неділю. Ставив свічку до ікони Богородиці і покірливо та сумирно стояв там до закінчення служби Божої. Для його живої, не черстої душі такі дні були найкращими і хотілося, щоб їх було більше, але п'ятеро дітей...

Коли Петро оженився, Таня теж мала роботу, але прийшла радість — народила сина, після нього дочку, а потім іще трьох синів. І тепер, куди б вона не зверталась, на роботу її не брали. Петро працював на заводі по змінах і на вихідні частенько підмінював колег, за що грошей мав трохи більше.

Подія, про яку йде мова, сталася перед обідом в останню неділю осені. Ще з ночі йшов дрібний огидливий дощ. Петро одягнув свою стареньку, але чисту куртку, взяв жінчину парасольку, сунув в кишеню кілька гривень, що дала йому Тетяна і пішов до церкви.

Шапку зняв, перехрестився, потягнув на себе важкі двері і зайшов до Храму. Купив свічку, пройшов ще одні двері — знову перехрестився, став серед людей, тихо зітхнув і заплющив очі.

Все. Петра не стало, а тільки душа його, котру голубив та милував тихий спів хору, росла, раділа і хотіла вирватись з грудей і полетіти десь під самий купол, де намальовані гарні ангели, а може й далі, аж до самого неба...

--Стоїть стовпом і не бачить, що вода з парасолі капає на підлогу, -- наче крізь сон почув Петро.

Відкрив очі, подивився — справді, вода капала на мокру затоптану й брудну підлогу церкви, але що

робити не знав, врешті перевернуv парасольку ручкою до низу і тихо відійшов на кілька кроків в бік. Спробував знову зосередитись на богослужінні але не зміг, бо:

-- О, ще його тут бракувало, затулив все так, що світу білого не видно. То ж не скляний...

Петро тихо і покірно відійшов до самісіньких дверей, зітхнув і став біля стіни. Та спокою не знайшов і там.

Дід Миколай з жінкою зайшли в церкву. Обтрусивши шапкою воду з куртки, Миколай запитав:

-- А чого ти, Петре, біля дверей стоїш, як запорожець на весіллі? Чи мо людей боїшся?

-- Не людей, а гривню дати на церкву він боїться, -- встала жінка Миколая свого п'ятака, -- і вже тихо, ніби сама до себе, -- то чого тоді до церкви пертися?

Петро не відповів, він мовчки вийшов за двері і став у притворі. За масивними дверима хор було ледве чути, але Петру вистачало й цього. Праворуч від Петра знаходилась церковна каса де можна було купити свічку, іконку, чи хрестика, або якусь іншу важливу та знакову дрібницю. Двері до каси були відчинені, церковний касир закінчив писати в тонкому зошиті, глянув на Петра і весело зауважив:

-- Колись, давно, у притворі стояли тільки грішники та злодії, бо в церкву їм до пори-до часу заходити не дозволялось. Може й ти що вкрав? Га, Петре? -- весело пожартував касир і дрібненько засміявся. Петро любив жарт, але сьогодні місце, час і тема жарту йому не сподобались. Він докірливо глянув на касира і мовчки вийшов з церкви.

Дощ пішов густіший, але Петро його не помічав. Там, на вулиці, у церковному дворі Петро стояв і тихо плакав. Такого не траплялось з ним вже років з п'ятнадцять, а то й більше. І не міг він на той час сказати, хто його скривдив, бо прямої, безумовної кривди у його бік не було, але душа у Петра боліла, ніби її щойно потоптали важкими чоботами.

Невідомо, скільки він ще стояв би на холодному дощі з непокритою головою, аж раптом Петро почув ГОЛОС:

– ЧОГО ТИ ПЛАЧЕШ? НЕ ПЛАЧ. МЕНЕ ВЖЕ ДАВНО ТАМ НЕМАЄ.

Підняв голову, бо ГОЛОС пролунав ніби зверху, та крім сірого неба нічого не побачив. В дворі церковному теж не було нікого. І плакати Петро перестав. Заспокоївся. Шапкою витер мокре обличчя і пішов додому.

З того часу пройшло багато днів. Зараз Петро ходить молитись в общину п'ятдесятників, в нас їх називають п'ятидесятниками, в ту, що збудувала собі церкву неподалік лікарні. До нього знову вернувся душевний спокій і затишок. Звичайно, люди підняли його на язики і найбільше старався церковний касир, та Петро на це не зважав, бо тепер він був причетний до Великого — він чув ГОЛОС.

Великопосні реколекції для вірних УГКЦ в Естонії (фото: Андрій Витвицький)

10-12 березня для вірних Української Греко-Католицької Церкви в Естонії були проведені великопосні реколекції. У цьому році на реколекції був запрошений ігумен монастиря та настоятель храму Пресвятої Трійці у м.Вільнюс о. Вікентій Пелих, ЧСВВ та монах брат Пахомій.

На протязі цих благодатних днів роздумували над темою віри та апостольського покликання християнина.

Реколекції були проведені для наших вірних, які проживають у м. Таллінн та м. Тарту.

Чудова зустріч відбулася з дітьми недільної школи м. Тарту, яку провів брат Пахомій. Діти більше дізналися про Бога через тему сотворення, прославили Його спільною молитвою, співом та іграми.

У часі реколекцій роздумували над Божим милосердям та прославляли Його спільною піснею. У неділю 12 березня, після спільної молитви, науки та благословення був уділений відпуст.

Біля Шевченкового дуба

12 березня після Святої Літургії та завершення великопосних реколекцій священники та прихожани храму Богородиці Троєруччя спільно пройшли до Шевченківського дуба та пам'ятного каменя Т.Г. Шевченка, де помолилися Панахиду за упокій душі Кобзаря та всіх полеглих за волю України.

Неділя прощення перед постом

Порядок Богослужінь

Вербна неділя

10.00 – Свята Літургія
Благословення галузок

Страсний Тиждень

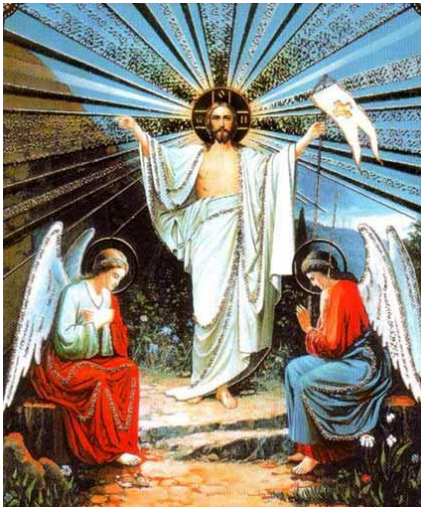
Великий Четвер

18.00 - Страсна Утренья

Страсна П'ятниця

10.00 - Великі (Царські) часи

Виставлення Плащаниці

Воскресіння Христове 16 квітня

храм Богородиці Троєручичі м.Таллінн

9:00 – Пасхальна Утренья

10:00 – Свята Літургія

11:00 – Благословення Пасок

м. Тарту - 15 квітня

16:00 - Свята Літургія

Благословення Пасок

Провідна неділя, Томина 23 квітня

13.00 – Свята Літургія (о. Артур Модзілевські)

У будні дні з 24 по 28 квітня Св. Літургій не буде!!!

ОГОЛОШЕННЯ

Рига – 19-20 травня

19-20 травня зустріч релігійних громад Латвії та Естонії, яка відбудеться у м. Рига. Тема зустрічі - 100-ліття об'явлення Богородиці у Фатімі. У програмі також запланована екскурсія по місту.

Літній табір - канікули з Богом

Запрошуються діти віком - 7-16 років на дитячий табір, який відбуватиметься з **26 по 30 червня**. Цього року заплановано спільний табір для країн Балтики, який відбудеться у Латвії. Бажаючих прошу зголошуватись до 1 червня. www.gosivs.lv – місце проведення табору.

Привітання з днем народження

Щиро вітаємо наших прихожан, які святкують свій день народження у квітні:

Анна Антонів (01.04),
Володимир Дидар (02.04),
Гартованець Валерій (05.04),
Рямсон Василина (10.04), Марія Кісс (07.04), Богдан Антонів (10.04), Марія Мустіанович (11.04), Ніна Орел (16.04), Лідія Боднар (16.04), Михайло Кадай (21.04), Сергій Анохін (21.04), Рямсон Світлана (21.04), Михайло Мороз (22.04).

Многих та Богом благословених літ.

Видавець: Храм Богородиці Троєручці, УТКЦ. Відповідальний: о. Олег Поп'юк. Часопис видається на правах внутрішнього розповсюдження. Редакція не несе відповідальності за точність фактів, власних імен, цифр та інших даних. Адреса: Laboratooriumi 22, Tallinn 10133 Тел: +372 583 52 562; e-mail: oleg.popiuk@gmail.com; www.ugcc.ee